

[Aksel Larsen.]

Ser man bort fra disse vanskeligheder, hvad man formentlig ikke kan, er det, forekommer det mig, et tegn på den lethed for ikke at sige letfærdighed, hvormed man har udarbejdet pjecen, at den giver anvisninger på madvarer, som enten ikke fandtes i handelen, eller som kun kunne leveres af et enkelt firma, da pjecen blev omdelt til husstandene.

Regner civilforsvarsstyrelsen med, at ret mange ejere af enfamiliehuse vil bygge beskyttelsesrum i disses kældre efter de anvisninger, der gives i pjecen? Hvis det ikke er store huse og man skal benytte den illustrerede sandsækkemetode, vil det sige, at ikke blot skal det meste af kælderen indtages i beskyttelsen, men også mindst tre af rummene i stueetagen skal gøres helt eller delvis uanvendelige til beboelse. Det kan da ikke forlanges, at man for at have et beskyttelsesrum i krig skal gøre sit hus ubeboeligt i fredstid.

Men selv om så var, hvad så med de mange, der ikke bor i enfamiliehuse, eller som ikke er hjemme under eksplosionen? Ja, dem henviser man til de offentlige beskyttelsesrum. Det siges udtrykkeligt, at opholder man sig udendørs, skal man kaste sig ned og blive liggende et par minutter, hvorpå man skal søge nærmeste beskyttelsesrum. Hvor er de offentlige beskyttelsesrum? Befolkningen kender kun rummene fra krigen. De er aldeles uanvendelige som beskyttelsesrum og opholdsrum i en atomkrig, det er klart for de fleste, selv om måske de for pjecen ansvarlige ikke har tænkt over det. Jeg er bange for, at det kan få befolkningen til at tage hele pjecen og dens hensigt mindre alvorligt, at man her henviser til at søge dækning i beskyttelsesrum, som ikke findes og vel ikke vil findes endnu en årrække, selv om jeg af avismeddelelser — det er jo derigennem, folketingets medlemmer efterhånden må hente en væsentlig del af deres informationer — har set, at nu agter indenrigsministeren at søge bevilling til at påbegynde bygningen.

Jeg anmoder på forespørgernes vegne regeringens repræsentanter om at give en redegørelse for disse og andre spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med den udsendte pjece. Herunder vil vi også gerne høre lidt

om de evakueringer af befolkningen i de større byer, om hvilke man i pjecen siger, at de er forberedt. Det vil vel især have interesse for os, der bor i hovedstaden. Jeg mener naturligvis ikke, at en evakueringsplan i detaljer skal oprulles her i tinget. I betragtning af, at hovedstadens omgivelser og vel især det, man kalder Nordsjælland, er spækket med militære anlæg og følgelig med krigsmæssige mål som vist ingen anden del af landet, vil det imidlertid være gavnligt, om regeringen kan forsikre os om, at evakueringsplanerne for hovedstaden tager hensyn til dette og ikke går ud på at flytte befolkningen fra et eventuelt bombe-truet eller endogså bombehærgede område og ud til en krigsskueplads.

Jeg tillader mig altså at anmode de højtærede ministre om i deres redegørelser at komme ind på disse spørgsmål, men også på andre spørgsmål, som er relevante og har været diskuteret offentligt siden udsendelsen af pjecen „Hvis krigen kommer“. Jeg tillader mig samtidig at spørge, om ikke regeringen påtænker foranstaltninger, der kan dæmme op for den utiltalende spekulation i at tjene penge, som vi i pjecens kølvand har oplevet fra oversmarte entreprenører, samvittighedsløse grundspekulanter og fra levnedsmiddelfirmaer og andre forretningsfolk.

Jeg er opmærksom på, at en del af de spørgsmål, der kan rejses, for så vidt allerede er besvaret, som den højtærede indenrigsminister har besluttet at lade fagfolk undersøge, om civilforsvarsstyrelsen har ret eller uret i de anvisninger, den giver befolkningen. Alligevel mener jeg, at der er god grund til at give en yderligere redegørelse her i tinget. Det drejer sig ikke blot om luftfornyelse, og jeg afventer med interesse redegørelsen fra de to højtærede ministre.

Statsministeren (*Kampmann*): Den stillede forespørgsel kan jeg for så vidt besvare meget kort, nemlig bekræftende. De råd og de anvisninger, som findes i pjecen „Hvis krigen kommer“, er af reel værdi, men heri ligger selvfølgelig ikke, at den, der følger disse råd og anvisninger, har garanti for at kunne overleve, hvis krigshandlinger igen skulle ramme Danmark, men